

— brak uprawnień Komisji do nałożenia kary za naruszenie wygasłego traktatu EWWiS;

— brak uprzedniego podania do wiadomości nowego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów;

— brak nowego przesłuchania przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające;

— fakt, że sprawozdanie końcowego urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie zostało sporządzone już po wydaniu decyzji z dnia 30 września 2009 r.; ponadto decyzja z dnia 30 września 2009 r. została wydana bez wspomnianych w niej załączników.

Tytułem ewentualnym skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności części ww. decyzji ze względu m.in. na:

— błędną ocenę prawną stanu faktycznego (w zakresie dotyczącym okresu jej uczestnictwa w kartelu, stawianych zarzutów, ceny podstawowej, cen produktów o specjalnych wymiarach i ograniczeń produkcji lub sprzedaży);

— brak proporcjonalności grzywny w stosunku do wagi i okresu trwania naruszenia;

— nieuwzględnienie okoliczności łagodzących;

— niewłaściwe zastosowanie kryteriów ustanowionych w „komunikacie Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. w sprawie nienakładania grzywnien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli”.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L z 04.01.2003, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2010 r. — Lucchini przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/10)

(2010/C 113/93)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Lucchini SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Delfino, avvocato, J. -P. Gunther, avocat, i E. Bigi, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna, w wersji zmienionej decyzją Komisji C(2009) 9912 wersja ostateczna, wydanej w sprawie COMP/37.956 — Pręty zbrojeniowe do betonu;

— tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji z dnia 30 września 2009 r. w zakresie, w jakim Komisja nałożyła w niej na skarżącą i na spółkę S.P. S.p.A. solidarny obowiązek zapłaty kwoty de 14,35 mln EUR,

— tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, obniżenie kwoty nałożonej grzywny;

— w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została skierowana przeciwko decyzji Komisji z dnia 30 września 2009 r., w wersji zmienionej decyzją Komisji z dnia 8 grudnia 2009 r., w której Komisja nałożyła grzywnę za naruszenie art. 65 EWWiS na podstawie rozporządzenia nr 1/2003 (¹).

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w innych skierowanych przeciwko tej decyzji skargach.

W szczególności skarżąca podnosi następujące zarzuty:

— niekompletność tej decyzji, naruszenie w niej istotnych wymogów proceduralnych, a wręcz jej nieistnienie w zakresie, w jakim decyzja ta została podana do wiadomości bez załączników i została wydana przez Komisję w sposób niekompletny, a następnie ponownie podana do wiadomości w sposób niekompletny, bez tekstu głównego;

— brak uprawnień Komisji do stwierdzenia naruszenia art. 65 wygasłego traktatu EWWiS i, co za tym idzie, wybór niewłaściwej materialnej podstawy prawnej;

— naruszenie prawa do obrony oraz naruszenie i niewłaściwe zastosowanie prawa w zakresie, w jakim Komisja nie wszczęła ponownie postępowania administracyjnego i przypisała sobie uprawnienie do zbadania mającego zastosowanie w niniejszej sprawie bardziej korzystnego przepisu, nie dając skarżącej możliwości skutecznego poznania swego stanowiska w przedmiocie prawdziwości podnoszonych faktów i okoliczności oraz znaczenia, jakie im ona przypisała.

Tytułem ewentualnym skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji ze względu na brak dowodów i niewłaściwe zastosowanie prawa materialnego w zakresie, w jakim Komisja przypisała, poprzez przedsiębiorstwo Lucchini/Siderpotenza, spółce Lucchini odpowiedzialność za naruszenie w całym okresie od dnia 6 grudnia 1989 r. do dnia 27 czerwca 2000 r. Skarżąca podkreśla autonomię Siderpotenzy w zakresie podejmowania decyzji i zarządzania oraz okoliczność, że Komisja nie była w stanie dostarczyć przekonujących dowodów na to, iż Lucchini była odpowiedzialna, w kategoriach zasobów ludzkich i materialnych, za zarząd Siderpotenzą.

Tytułem w dalszej kolejności ewentualnym skarżąca zauważa, że Komisja błędnie zastosowała zasady dotyczące obliczania grzywien, a w szczególności wytyczne z 1998 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L z 04.01.2003, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti przeciwko Komisji

(Sprawa T-92/10)

(2010/C 113/94)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ferriera Valsabbia (Odolo, Włochy) i Valsabbia Investimenti (Odolo, Włochy) (przedstawiciele: D. Fosselard, S. Amoruso i L. Vitolo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r., wydanej w sprawie COMP. 37 956, Pręty zbrojeniowe do betonu, nowa decyzja (zwanej dalej „decyzją”) w wersji zmienionej i uzupełnionej decyzją Komisji Europejskiej C(2009) 9912 wersja ostateczna z dnia 8 grudnia 2009 r. (zwanej dalej „decyzją uzupełniającą”), w której instytucja ta stwierdziła naruszenie przez Ferriera Valsabbia S.p.A. i Valsabbia Investimenti s.p.A. art. 65 traktatu EWWiS i nałożyła na nie solidarny obowiązek zapłaty grzywny w wysokości 10,25 mln EUR;

— tytułem ewentualnym: stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji, nakładającej karę na skarżące;

— tytułem w dalszej kolejności ewentualnym: obniżenie kwoty nałożonej grzywny;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w innych skierowanych przeciwko tej decyzji skargach.